

Joel könyve és a laodiceai hetednapi adventista egyház – Huszonkilencedik szám

Jeff Pippenger

2026-01-14

Huszonkilencedik szám

Máté könyvének ötödik messiási próféciaja a csalódás és a halál útjelzője. 2020. július 18-án Nashville pusztulásának hamis előrejelzése megölte Illést és Mózeszt.

Az ötödik messiási útjelző a 2020. július 18-i csalódás

Ekkor teljesedett be, amit Jeremiás próféta mondott, így szólva: Szó hallatszott Rámában, siralom, sírás és nagy kesergés; Ráhel siratja gyermekeit, és nem akar megvigasztalódni, mert nincsenek. Máté 2:17–18.

Előrejelzés

Így szól az Úr: Szó hallatszott Rámában, siralom és keserves sírás; Ráhel siratja fiait, és nem akar megvigasztalódni fiai miatt, mert nincsenek. Jeremiás 31:15.

Mózeszt és Illést Sodoma és Egyiptom utcáin ölik meg. Az Ószövetség utolsó kijelentése azonosítja, hogy Illés eljön az Úr nagy és rettenetes napja előtt. Az a rettenetes nap akkor kezdődik, amikor Mihály felkél a Dániel tizenkettedik fejezetében, és a Jelenések huszonkettedik fejezetében kijelenti, hogy „aki igaz, és aki igazságtalan”, örökké abban az állapotban marad.

És abban az időben felkél Mihály, a nagy fejedelem, aki néped fiainak oltalmazója; és nyomorúságos idő következik, amilyen nem volt attól fogva, hogy nemzetek vannak, mind ez ideig; és abban az időben megszabadul a te néped, mindaz, aki beírva találtatik a könyvben. Dániel 12:1.

Aki igazságtalan, legyen igazságtalan ezután is; és aki szennyes, legyen szennyes ezután is; és aki igaz, legyen igaz ezután is; és aki szent, legyen szent ezután is. Jelenések 22:11.

Illésnek meg kell jelennie a kegyelmi idő lezárulta előtt, és a Jelenések könyve tizenegyedik fejezetében megölik, majd feltámad, közvetlenül a kegyelmi idő lezárulta előtt. Feltámad, és hirdeti üzenetét mindaddig, amíg a kegyelmi idő le nem zárul, amikor azután újabb feltámadás következik be, igazaké és gonoszoké.

És a föld porában alvók közül sokan felserkennek, némelyek örök életre, mások pedig gyalázatra és örökkévaló utálatra. Dániel 12:2.

Ezt a különleges feltámadást Krisztus második eljövetele követi, amikor az igaz halottak feltámadnak, majd ezer esztendő következik, amely alatt a szentek ítéletet tartanak az elveszettek felett. Az ezer esztendő végén újabb feltámadás történik, valamint Krisztus harmadik eljövetele. A prófétai feltámadások sorába beletartozik a pápai fenevad feltámadása is, de mindegyik feltámadás

Isten prófétai Igéjének külön meghatározott tárgya. 2020. július 18-án a száznegyvennégyezer laodiceai mozgalma öngyilkosságot követett el azzal, hogy fellázadt Krisztus ama parancsa ellen, amely megtiltja az 1844-en túli időalkalmazásokat.

Ekkor hang hallatszott Rámában, ami kevélységet és önmagasztalást jelent. Ráhel, akinek neve jó utazót jelent, gyászol, mert Mózes és Illés nincsenek, és ami még fontosabb, nem vigasztalhatók meg. Nincs vigasztalásuk, és a Szentlélek a Vigasztaló, aki elküldeti, amikor a pusztában kiáltó hang 2023 júliusában megkezdődött.

Ezek közvetlenül a kegyelmi idő lezárulta előtt történnek, és a Jelenések könyve szerint közvetlenül a kegyelmi idő lezárulta előtt Jézus Krisztus kijelentése felnyitja. Ez a felnyitás támasztja fel Mózes és Illést, akik egyúttal Ráhel is, a jó utazó, aki gyermekeit siratta és gyászolta, és nem lehetett megvigasztalni. Gyásza örömmre fordul, amikor azok a gyermekek feltámadnak.

És ezt mondja nekem: Ne pecsételd be e könyv prófeciájának beszédeit, mert az idő közel van. Jelenések 22:10.

Mózes és Illés holtan feküdtek Sodoma és Egyiptom utcáin, és miként Krisztus esetében is, a százhuszonnégyezer kihívta Egyiptomból, amikor 2023 júliusában megkezdődött az összegyűjtés.

A hatodik messiási útjelző az Egyiptomból való kihívás 2023 júliusában.

És ott maradt Heródes haláláig, hogy beteljesedjék, amit az Úr mondott a próféta által, így szólva: Egyiptomból hívtam ki az én fiamat. Máté 2:15.

Jövendölés

Amikor Izráel gyermek volt, megszerettem őt, és Egyiptomból hívtam ki az én fiamat. Hóseás 11:1.

Holtan fekszenek az egyiptomi utcán, és egy mennyei hang a pusztából életre hívja Ezékiel halott csontokkal teli völgyét. Ez a hang 2023 júliusában kezdett megszólalni.

És három és fél nap múlva az Istentől való életnek Lelke beléjük ment, és lábukra álltak; és nagy félelem szállt azokra, akik látták őket. És hallottak nagy szózatot az égből, amely ezt mondta nekik: Jöjjetek fel ide. És felmentek az égbe felhőben; és ellenségeik látták őket. Jelenések 11:11, 12.

Isten kihívja Fiát Egyiptomból, és Mózes is Egyiptomból hívta ki, mert Mózes mint az alfa, Jézus pedig mint az ómega a száznegyvennégyezer tapasztalatát jelképezik, akik Mózes és a Bárány énekét éneklik. Az az ének magában foglalja az Egyiptomból való kihívást. Ezékiel könyvében két lépés jelenik meg, amelyeket Ádám teremtésének két lépése előképezett. Először a test formáltatik meg, majd az élet lehelete leheltetik a testbe, és az ezután él. A Jelenések tizenegyedik fejezetében az első lépés az, hogy Isten Lelke bemegy a megöltekbe, és azok ezután lábukra állnak. Amikor felállnak, ők Isten serege. Ami a Lelket közvetíti a tizenegyedik fejezetben, azt Ezékiel első prófeciája jelképezi. A pusztában kiáltó szó a prófétai üzenet, amelyet a Szentlélek kísér.

Máté könyve magában foglalja azt a tizenkét fejezetet, amely a Genézis ama tizenkét fejezetének ómegája, s amelyek két tanúbizonyságot szolgáltatnak, s a száznegyvennégyezerrel kötött szövetséget jelképezik. Azok a férfiak és nők örökkévalóságra elpecsételtetnek egy olyan kapcsolatban, amelyben az istenség az ő emberségükkel egyesül. Ők lesznek a tizenegyedik órában munkába állók jele.

„A Szentlélek munkája az, hogy meggyőzze a világot a bűnről, az igazságról és az ítéletről. A világot csak úgy lehet figyelmeztetni, ha látja, hogy azok, akik hisznek az igazságban, az igazság által megszentelődnek, magasztos és szent elvek szerint cselekszenek, és fennkölt, emelkedett értelemben megmutatják a határvonalat azok között, akik megtartják Isten parancsolatait, és azok között, akik lábbal tiporják azokat. A Lélek általi megszentelődés jelzi a különbséget azok között, akik Isten pecsétjével rendelkeznek, és azok között, akik egy hamis nyugalomnapot tartanak. Amikor eljön a próba, világosan meg fog mutatkozni, mi a fenevad bélyege. Ez a vasárnap megtartása. Azok, akik az igazság meghallása után továbbra is szentnek tekintik e napot, magukon viselik a bűn emberének kézjegyét, aki megkísérelte megváltoztatni az időket és a törvényt.” Bible Training School, 1903. december 1.

A száznegyvennégyezer zászlója, amikor a Jelenések könyve tizenegyedik fejezetében felhívatnak a mennybe: először Egyiptomból hívatnak ki, amely az a hely, ahol megölettek. A pusztából jövő hang hívja ki őket Egyiptomból, hogy ők legyenek a tizenegyedik órában munkába állók jele. Az ő 2024-ben bekövetkező feltámadásuk születésként és ébredésként is ábrázoltatik, attól függően, melyik szemléltetés azonosíttatik. A születés szempontjából ők azok, akik betöltik a tíz szűz példázatát, és ebben az értelemben az ő születésük szűztől való születés, és ők a jel.

A hetedik messiási útjelző 2024

Mindez pedig azért történt, hogy beteljesedjék, amit az Úr mondott a próféta által, így szólván: Íme, a szűz fogan méhében, és fiát szül, és nevét Immánuelnek nevezik; ami megmagyarázva ezt jelenti: Velünk az Isten. Máté 1:22–23.

Előrejelzés

Ezért maga az Úr ad nektek jelt: Íme, a szűz fogan méhében, és fiút szül, és Immánuelnek nevezi őt. Ézsaiás 7:14.

Voltak jelek Mózes és Krisztus történetében, miként a millerita történelemben is. Az utolsó napokban a laodíceai adventizmus jelet fog keresni, és az ő egyetlen jele Jónás jele. Van továbbá egy jel azok számára is, akik 2024-ben támadnak fel. Az ő jelük a 3Mózes huszonhat „hétsszerese”.

És ez legyen neked a jel: ebben az esztendőben azt eszitek, ami magától terem, a második esztendőben pedig azt, ami abból sarjad; a harmadik esztendőben pedig vessetek és arassatok, ültessetek szőlőket, és egyétek azok gyümölcsét. Júda házának megmenekült maradéka ismét gyökeret ver alul, és gyümölcsöt terem felül. Mert Jeruzsálemből maradék jön ki, és megmenekültek a Sion hegyéről: a Seregek Urának buzgó szeretete cselekszi ezt. 2Királyok 19:29–31.

Ha pedig azt mondjátok: Mit eszünk a hetedik esztendőben? Íme, nem vetünk, és termésünket sem takarítjuk be. Akkor megparancsolom rátok áldásomat a hatodik esztendőben, és az három esztendőre való gyümölcsöt terem. A nyolcadik esztendőben is vetni fogtok, és még a régi termésből esztek a kilencedik esztendőig; míg annak termése be nem érkezik, a régi készletből esztek. 3Mózes 25:20–22.

Akik megmenekülnek, Izráel számkivetettjeiként is meg vannak jelenítve, és testvéreik vetették ki őket, akik gyűlölték őket. Testvéreik kivetették őket, mert gyűlölték őket, mivel nem tudták megcáfolni a szombat igazságát, amelyet Mózes „hétszer”-e jelképezett.

Az Úr építi Jeruzsálemet; összegyűjti Izráel szétszórtjait. Zsoltárok 147:2.

Az Úr 2023 júliusában kezdte összegyűjteni a maradékot, és a maradék Izráel „számkivetettjei”. 2023 júliusában másodszor nyújtotta ki kezét, hogy összegyűjtse számkivetettjeit. 1849-ben másodszor nyújtotta ki kezét, megelőzve Mózes hétszeresének ómega-világosságát 1856-ban. Az alfa-világosságot Miller első prófétai felfedezése képviselte — Mózes hétszerese.

És azon a napon Jessének gyökérhajtása lesz a népek zászlója; hozzá folyamodnak majd a pogányok, és nyugodalma dicsőséges lesz. És történik azon a napon, hogy az Úr másodszor nyújtja ki kezét, hogy visszaszerezze népe maradékát, amely megmaradt Asszíriából, Egyiptomból, Pathroszból, Kúsból, Élabból, Sineárból, Hamátból és a tenger szigeteiről. És zászlót emel a nemzeteknek, összegyűjti Izráel számkivetettjeit, és egybegyűjti Júda szétszórtjait a föld négy szegletéről. Ézsaiás 11:10–12.

Amikor a kivetettek felemeltetnek mint jel, akkor fogják összegyűjteni a tizenegyedik órás munkásokat, akik „csak úgy figyelmeztethetők, ha látják” „a különbséget azok között, akik Isten pecsétjét viselik, és azok között, akik hamis nyugalomnapot tartanak meg”. A tizenegyedik órás munkások számára a jel a kivetettek, és a kivetettek JELE az a rejtély, hogy „ebben az esztendőben azt egyétek, ami magától terem, a második esztendőben pedig azt, ami ugyanabból sarjad; a harmadik esztendőben pedig vessetek, arassatok, szőlőket ültessetek, és egyétek azok gyümölcsét.”

A szakasz rejtélye abban áll, hogy a Leviticus huszonötödik és huszonhatodik fejezetének „hét idejét” ábrázolja. A föld nyugalmanak szombatja a szövetség olyan alkotóeleme, amely azonosítja mind az áldást, mind az átkot, attól függően, hogy az ígéret földje számára megtartják vagy elutasítják a hetedik év nyugalma. A száznegyvennégyezer jele a szövetség háromszoros ígéretének azon alkotóeleme, amelyet a föld hetedik évi szombatja jelképez. A „hét idő” alapvető igazsága a szövetség három elemének egyikét azonosítja, amely új szívet és elmét, új testet, valamint lakóhelyül földet ígér.

A hetedik napi szombat az Isten és az Ő népe közötti jel, ugyanakkor ez a hetedik napi szombat az ókori Izráelnek adott szövetségi felelősséget is jelképezi. Nekik kellett lenniük a Tízparancsolat őrzőinek és letéteményeseinek. White testvérnő egyértelműen kijelenti, hogy a modern Izráel 1844-ben, az ókori Izráellel összhangban, nem csupán a Tízparancsolatnak, hanem Isten prófétai Igéjének is letéteményesévé tétetett.

„Isten e mai időben úgy hívta el egyházát, amint hajdan Izráelt hívta el, hogy világossággként álljon a földön. Az igazság hatalmas hasítóeszközeivel, az első, a második és a harmadik angyal üzeneteivel választotta el őket az egyházaktól és a világtól, hogy szent közelségbe vonja őket Önmagához. Törvényének letéteményeseivé tette őket, és rájuk bízta az erre az időre szóló prófécia nagy igazságait. Miként az ősi Izráelre bízott szent kijelentések, ezek is szent bizalmi letét, amelyet közölni kell a világgal. A Jelenések 14. fejezetének három angyala azokat a népeket jelképezi, akik elfogadják Isten üzeneteinek világosságát, és az Ő követeként indulnak el, hogy felhangzóvá tegyék a figyelmeztetést a föld hosszában és széltében.”
Testimonies, 5. kötet, 455.

A Tízparancsolatot a hetedik napi szombat jele képviseli, a prófécia törvényeit pedig a hetedik évi szombat. A laodiceai Hetednapi Adventizmus nagy szégyenbe kerül majd, amikor dezertál és a napot kezdi imádni, ám az a szombatparancsolat, amelyet először elvetett, Mózes „hétserese”.

Az ígért földjének elnyeréséhez Isten népének nemcsak a hetedik napi szombatot kell megértenie és megtartania, hanem a hétévenkénti szombatot is. A laodiceai adventizmus ezt a bibliai igazságot nem tudja megcáfolni, jóllehet hazugságokkal leplezi azt. Ez gyűlöletük gyökere, amely arra indítja őket, hogy kirekesszék azokat, akik a zászló lesznek.

Apám családjának legtöbb tagja teljes hittel elfogadta az adventet, és e dicsőséges tanítás melletti tanúságtételünkért közülünk hetünket egy időben kizártak a methodista egyházból. Ekkor a próféta szavai rendkívül becsesek voltak számunkra: „Testvéreitek, akik gyűlölnek titeket, akik kivetnek titeket az én nevemért, ezt mondják: Dicsőíttessék meg az Úr! De ő megjelenik örömtökre, ők pedig megszégyenülnek.” Ézsaiás 66:5.

„Ettől az időtől kezdve 1844 decemberéig örömeim, megpróbáltatásaim és csalódásaim olyanok voltak, mint kedves adventista barátaiméi körülöttem. Ekkor meglátogattam egyik adventista testvérnőmet, és reggel a családi oltár köré térdeltünk. Nem volt ez rendkívüli alkalom, és mindössze öten voltunk jelen, valamennyien nők. Miközben imádkoztam, Isten ereje úgy szállt rám, amint azt azelőtt még soha nem éreztem. Isten dicsőségének látomása vett körül, és úgy tűnt, egyre magasabbra emelkedem a földről, és megmutattatott nekem valami az advent népének a Szent Város felé vezető útjáról, amint az alább elbeszéltem.” Early Writings, 13.

Ellen White első látomása akkor adatott, amikor öt asszony (az öt okos szüzet jelképezve) együtt volt összegyűlve, miután kitaszították őket testvéreik, akik gyűlölték őket. A második adventről szóló tanítás miatt gyűlölték őket, s így az utolsó napok kitaszítottjait jelképezték.

„Láttam, hogy a névleges egyház és a névleges adventisták, Júdáshoz hasonlóan, elárulnak bennünket a katolikusoknak, hogy azok befolyását megszerezzék az igazság elleni fellépéshez. A szentek akkor egy jelentéktelen, a katolikusok előtt alig ismert nép lesznek; de az egyházak és a névleges adventisták, akik ismerik hitünket és szokásainkat (mert gyűlöltek bennünket a szombat miatt, mivel azt nem tudták megcáfolni), elárulják a szenteket, és feljelentik őket a katolikusoknál mint olyanokat, akik semmibe veszik a nép intézményeit; vagyis hogy megtartják a szombatot, és semmibe veszik a vasárnapot.

„Ekkor a katolikusok felszólítják a protestánsokat, hogy lépjenek előre, és rendeletet bocsátanak ki, hogy mindazokat, akik a hét első napját nem tartják meg a hetedik nap helyett, meg kell ölni. És a katolikusok, akik nagy számban vannak, a protestánsok mellé állnak. A katolikusok erejüket a fenevad képének adják. És a protestánsok úgy fognak cselekedni, amint anyjuk cselekedett előttük, hogy elpusztítsák a szenteket. Ám mielőtt rendeletük meghozná vagy megteremné gyümölcsét, a szentek Isten Hangja által megszabadulnak.” Spalding and Magan, 1, 2.

A „névleges” (vagyis csak név szerint azok), „adventisták Júdához hasonlóan elárulnának bennünket a katolikusoknak.” Ezt azért tették, mert „gyűlölték” a kivetetteket „a szombat miatt”. A névleges adventisták azt vallják, hogy megtartják a hetedik napi szombatot, tehát nem ez lehet az itt említett szombat. Gyűlölik a kivetetteket, mert tudják, hogy nem tudják megcáfolni Mózes hét idejének alapvető igazságát, amely Illés alfa megértése volt William Miller személyében.

„Isten nem új üzenetet ad nekünk. Nekünk azt az üzenetet kell hirdetnünk, amely 1843-ban és 1844-ben kivezetett bennünket a többi egyházból.” Review and Herald, 1905. január 19.

„Az 1840–1844 között adott valamennyi üzenetet most nyomatékosra kell tenni, mert sokan vannak, akik elvesztették tájékozódásukat. Az üzeneteknek el kell jutniuk minden egyházhoz.” Manuscript Releases, 21. kötet, 437.

„Azokat az igazságokat, amelyeket 1841-ben, ’42-ben, ’43-ban és ’44-ben kaptunk, most tanulmányozni és hirdetni kell.” Manuscript Releases, 15. kötet, 371.

„Elhangzott a figyelmeztetés: Semmit sem szabad beengedni, ami megzavarná annak a hitnek az alapját, amelyre azóta építünk, hogy az üzenet eljött 1842-ben, 1843-ban és 1844-ben. Benne voltam ebben az üzenetben, és azóta is a világ előtt állok, hűen ahhoz a világossághoz, amelyet Isten adott nekünk. Nem szándékozunk levenni lábunkat arról az emelvényről, amelyre állítottak, miközben napról napra őszinte imádságban kerestük az Urat, világosságot keresve. Azt gondoljátok, hogy feladhatnám azt a világosságot, amelyet Isten adott nekem? Olyannak kell lennie, mint az Örökkévaló Köszikla. Azóta vezet engem, amióta megadatott.” Review and Herald, 1903. április 14.

Júdás nem a szaduceusokból és farizeusokból álló Szanhedrin jelképe; Júdás a tizenkét tanítvány egyike volt. A szövetségi menyasszonyhoz tartozott, akit Krisztus pünkösdkor készült feleségül venni. A kitaszítottak elleni árulás Júdástól, a laodiceai hetednapi adventista egyháztól ered. Őket számos jelkép ábrázolja, mint például a lévíták, akiket a Szövetség Követe elutasít a Malakiás harmadik fejezetében. A lévíták ennél a megtisztításnál különválasztatnak, és számuk 25, akár hűségesek, akár hűtlenek. A lévíták megtisztítatnak, mielőtt áldozatul felemeltetnének, miként a régi esztendőknben.

És leül mint az ezüst olvasztója és tisztítója; megtisztítja Lévi fiait, és megtisztítja őket, mint az aranyat és az ezüstöt, hogy igazságban való áldozatot vigyenek az Úrnak. Akkor kedves lesz az Úr előtt Júda és Jeruzsálem áldozata, mint a régi napokban és a hajdani esztendőknben. Malakiás 3:3, 4.

A lévíták az áldozat, mert tökéletesen tükrözik Krisztus jellemét, aki a nagy áldozat. Amikor azt a huszonöt lévítát áldozatként felemelik, a huszonöt hamis lévita az Ezékiel 8-ban a nap előtt borul le.

Júdás nemcsak egy gonosz lévítát jelképez, hanem egy olyan gonosz papot is, akit harminc éven át készítettek elő, amint azt Júdás harminc ezüstpénze jelképezi.

Akkor Júdás, aki elárulta őt, látva, hogy elítélték, megbánta tettét, visszavitte a harminc ezüstpénzt a főpapoknak és a véneknek, mondván: Vétkeztem, hogy elárultam az ártatlan vért. Azok pedig ezt mondták: Mi közünk hozzá? Te lássad. És ő behajította az ezüstpénzeket a templomba, eltávozott, és elmenvén felakasztotta magát. Máté 27:3–5.

A harminc ezüstpénz, amelyet Júdás eldobott, a Szövetség Követének azt a cselekedetét jelképezi, amint Malakiás harmadik fejezetében kivetette (kitisztította) a salakot (hamis ezüstöt). Ezt a gonosz papságot Kóré, Dátán és Abirám lázadása, valamint az 1888-as lázadók jelképezték. A gonosz papságot elnyeli a föld, amikor az Egyesült Államok, a földből feljövő fenevad megnyitja a száját. Azután tűz pusztítja el követőiket a késői eső teljes kiáradása idején, amely a vasárnaptörvénnyel kezdődik.

A szűztől való születés mint jel Krisztus napjaiban az utolsó napokban az értelmes szüzek jelét képviseli. Abban az időszakban a Szanhedrin, a laodiceai Hetednapi Adventista egyház jelet fog keresni, de képtelen lesz meglátni az egyetlen jelet, amely Laodiceának adatott. A nagy sokaság, a tizenegyedik órás munkások számára a jel az, hogy férfiakat és nőket látnak a hetedik napi szombatot megtartani a vasárnaptörvény próbájának időszakában. A maradék jele a korábbi szövetség népével való vitájában a hetedik évi szombat, amely az adventizmus alapjait képviseli, amint azok Habakuk mindkét szent táblájának központi oszlopaként azonosíthatnak. A laodiceai adventizmusnak adott jel Jónás jele, amely Krisztus és Péter párbeszédében kerül tárgyalásra.

Amikor Jézus Cézarea Filippi vidékére érkezett, megkérdezte tanítványait, mondván: Kinek mondanak engem az emberek, az Emberfiát? Ők pedig azt mondták: Némelyek Keresztelő Jánosnak; mások Illésnek; ismét mások Jeremiásnak vagy egynek a próféták közül. Erre így szólt hozzájuk: Hát ti kinek mondotok engem?

Simon Péter pedig felelvén monda: Te vagy a Krisztus, az élő Istennek Fia. Jézus pedig felelvén monda néki: Boldog vagy, Simon, Jóna fia; mert nem test és vér jelentette ezt meg néked, hanem az én mennyei Atyám. Én pedig azt mondom néked, hogy te Péter vagy, és ezen a kősziklán építem fel az én egyházamat; és a pokol kapui sem vesznek rajta diadalmat. És néked adom a mennyek országának kulcsait: és amit megkötsz a földön, a mennyekben is kötve lesz; és amit megoldasz a földön, a mennyekben is oldva lesz.

Ekkor megparancsolta tanítványainak, hogy senkinek se mondják el, hogy ő Jézus, a Krisztus. Máté 16:13–20.

A jel a Szanhedrin számára, és ennél fogva az adventizmus számára is, Jónás jele. Simon Barjona mint egy szövetségi ember jelképe kerül bevezetésre az igeszakaszba, mert neve hamarosan meg fog változni. Ábrám neve a szövetségkötéskor változott meg. Saul neve Pálra változott. Jákób neve

Izráelre változott. Ez a három tanúbizonyság megállapítja, hogy amikor egy bibliai szereplő neve megváltozik, szövetségi embert képvisel, és ennél fogva az utolsó szövetségi népet jelképezi, akik a száznegyvennégyezren. E három tanúbizonyság azt is megállapítja, hogy egy szövetségi ember neve azt a prófétai jelképrendszert képviseli, amely ahhoz a személyhez kapcsolódik, akinek a neve megváltozik. Saul azt jelenti: „kiválasztott”, mert ő lett kiválasztva arra, hogy az evangéliumot a pogányokhoz vigye. Neve Pálra változott, ami azt jelenti: kicsiny, mert a maga szemében ő volt az apostolok közül a legkisebb, mivel üldözte Isten egyházát. Jákób, a csaló, nevében és tapasztalatában egyaránt győzővé változott, amint azt Izráel jelentése mutatja. Péter neve Simon volt, jelentése: aki hall; és Barjona, jelentése: Jónás fia.

Péter Jónás utolsó nemzedékét képviseli, mert Jónás fia volt. Jónás jelentése: „galamb”, és Simon az, aki meghallotta a galamb üzenetét; Simon Barjona pedig meghallotta Jézus felkenetésének üzenetét, amikor megkeresztelkedett és Jézus Krisztussá lett, és a Szentlélek galamb formájában szállt alá. Jónás üzenete a galamb üzenete volt, amely Jézusnak a keresztségek orvosságát való felkenetését jelképezte. Jónás üzenetét az is szemléltette, hogy Jónás három napig a cethal gyomrában volt. Az a három nap a húsvétól a zsengék ünnepéig terjedő három nap, amelyeket Krisztus keresztsége és Jónásnak a cethal gyomrában töltött ideje előképez.

Jónás jele Krisztusnak a keresztségek történet felkenetésének jele, amely előképezi a Jelenések könyve tizennyolcadik fejezetének angyala alászállását 9/11-kor. 9/11 egy háromlépcsős próbatételi folyamatot kezdett el, amint azt Jónás három napja jelképezi. E három lépést a millerita történelem is szemlélteti. 1840. augusztus 11. az első angyal próbáját, 1844. április 19. a második angyal próbáját, 1844. október 22. pedig a harmadik próbát jelölte. E három lépés 9/11-et, 2020. július 18-át és a vasárnaptörvényt jelképezi.

A vasárnaptörvénynél Jónást kiköpi a hal szájából, éppen ott, ahol Krisztus kiköpi Laodiceát az Ő szájából; ez pedig ugyanott van, ahol Bálám számára megnyitja a száját és megszólal, valamint ahol Keresztelő János atyja, Zakariás beszél; és ugyanott, ahol az Egyesült Államok sárkányként szól. Jónás ezután megadja a világnak a végső figyelmeztetést, mint azok jelképe, akik Mózes és Illéssel együtt 2024-ben feltámadtak. Ezek a lelkek Sodoma és Egyiptom utcáin haltak meg, és azután Ezékiel hatalmas seregeként támadnak fel. Feltámadásukkor Jónás jelvé lesznek, mert ő azokat jelképezi, akik meghaltak és feltámadtak, hogy Ninivének átadják a végső üzenetet. Jónás a cet gyomrában, Dániel az oroszlánok vermében, János a forrásban lévő olaj üstjében azt a száznegyvennégyezret jelképezik, akik szimbolikus halált és feltámadást tapasztaltak meg. A 9/11-kor történt felkenetés Ezékiel hatalmas seregének feltámadására Krisztus keresztségét jelképezi az Ő feltámadásáig.

A farizeusok is a szadduceusokkal együtt odamentek hozzá, és kísértve kérték őt, hogy mutasson nekik mennyei jelt. Ő pedig felelvén, monda nekik: Mikor esteledik, azt mondjátok: Szép idő lesz, mert vörös az ég. Reggel pedig: Ma zivataros idő lesz, mert vörös és borús az ég. Képmutatók! Az ég ábrázatát meg tudjátok ítélni, az idők jeleit pedig nem tudjátok megítélni? E gonosz és parázna nemzetség jelt kíván; és nem adatik neki más jel, hanem csak Jónás próféta jele. És elhagyván őket, eltávoztak. Máté 16:1–4.

A megkoronázó csoda Lázár feltámasztása volt.

„Amikor Krisztus késlekedett Lázárhoz menni, irgalmas szándéka volt azok iránt, akik nem fogadták be Őt. Azért időzött, hogy Lázár feltámasztása által még egy bizonyítékát adja makacs, hitetlen népének annak, hogy Ő valóban »a feltámadás és az élet«. Nem akarta minden reményét feladni népe, Izráel házának szegény, tévelygő juhai felől. Szíve megszakadt megátalkodottságuk miatt. Irgalmában elhatározta, hogy még egy bizonyítékát adja nekik annak, hogy Ő a Helyreállító, az Egyetlen, aki egyedül képes világosságra hozni az életet és a halhatatlanságot. Ennek olyan bizonyítéknak kellett lennie, amelyet a papok nem magyarázhattak félre. Ez volt az oka annak, hogy késlekedett Betániába menni. Ennek a legfőbb csodának, Lázár feltámasztásának kellett Isten pecsétjét rátennie művére és istenségre vonatkozó igényére.” Jézus élete, 528, 529.

Krisztus késlekedett, mielőtt feltámasztotta Lázárt, és Lázár nemcsak a „megkoronázó csoda” volt, hanem egyúttal Isten munkájának „pecsétje” is. Az igerészben Jónás jele az egyetlen jel a házasságtörő és gonosz nemzedék számára. Fontos meglátnunk, hogy a megpecsételési folyamatának időzítése igen meghatározott. Abban az igerészben, amellyel foglalkozunk, ahol Péter neve megváltozik, arról értesülünk, hogy attól az időtől fogva Jézus kezdte kijelenteni, hogy halálra kell adatnia; Máté azonban az utolsó versben ezt jegyzi fel: „Akkor megparancsolta tanítványainak, hogy senkinek se mondják, hogy ő Jézus, a Krisztus.” Majd a legközelebbi versben ezt jegyzi fel: „Ettől fogva kezdte Jézus megmutatni tanítványainak, hogy néki Jeruzsálembe kell mennie, és sokat szenvednie a vénektől és a főpapoktól és az írástudóktól, és megöletnie, és harmadnapon feltámadnia.”

Az igeszakasz azzal kezdődik, hogy Jézus megkérdezi, kinek tartják Őt az emberek, majd ezt egy újabb kérdés követi, amelyben a tanítványokat kérdezi meg, hogy ők kinek tartják Őt.

Amikor Jézus Cézarea Filippi vidékére érkezett, megkérdezte tanítványait, mondván: Kinek mondanak engem az emberek, az emberfiát? Ők pedig ezt mondták: Némelyek azt mondják, hogy te Keresztelő János vagy; mások Illés; ismét mások Jeremiás, vagy egy a próféták közül. Ő pedig így szólt hozzájuk: Ti pedig kinek mondotok engem? Máté 16:13–15.

Amikor Péter válaszol, kijelenti, hogy Jézus a Krisztus és az élő Isten Fia. A Krisztus szó a héber Messiás szó görög megfelelője. Jézus felveti a kérdést, hogy kicsoda Ő, és a tanítványokat arra a felismerésre vezeti, hogy Ő a Messiás, de azonnal meghagyja nekik, hogy ezt senkinek se mondják el. Ettől az időtől fogva elkezdte tanítani, hogy be fogja tölteni Máté utolsó három fejezetének huszonhárom útjelzőjét, ám szükségszerű volt, hogy a Krisztussal kapcsolatos igazságok lépésről lépésre táruljanak fel.

A következő cikkben folytatjuk e messiási útjelzők tárgyalását.

A harmadik angyal alfa-fénye

„1846 őszén kezdtük megünnepelni a Biblia szerinti szombatot, valamint tanítani és védelmezni azt. Figyelmem először ugyanazon év korábbi részében fordult a szombat felé, amikor látogatást tettem New Bedfordban, Massachusetts államban. Ott ismerkedtem meg

Joseph Bates vénnel, aki korán elfogadta az adventhitet, és tevékeny munkása volt az ügynek. B. vén megtartotta a szombatot, és hangsúlyozta annak fontosságát. Én nem éreztem ennek jelentőségét, és úgy gondoltam, hogy B. vén téved, amikor a negyedik parancsolatról többet időzik, mint a másik kilencről. De az Úr látomást adott nekem a mennyei szentélyről. Megnyitott Isten temploma a mennyben, és megmutatták nekem Isten ládáját, amelyet a kegyelem fedele borított. Két angyal állt ott, egy-egy a láda két végénél, szárnyaikat a kegyelem fedele fölé terjesztve, arcukat pedig arra fordítva. A velem levő angyal tudtomra adta, hogy ezek az egész mennyei sereget jelképezik, amely tiszteletteljes félelemmel tekint a szent törvényre, amelyet Isten ujjai írt. Jézus felemelte a láda fedelét, és én megláttam a kőtáblákat, amelyekre a Tízparancsolat volt írva. Elámultam, amikor a negyedik parancsolatot a tíz rendelkezés legközepén láttam, lágy fényudvarral körülvéve. Az angyal ezt mondta: „A tíz közül egyedül ez határozza meg az élő Istent, aki teremtette az eget és a földet és mindent, ami azokban van. Amikor a föld alapjai megvették, akkor vettetett meg a szombat alapja is.”” Testimonies, 1. kötet, 75.

A harmadik angyal ómega világossága

„Akik közösségben vannak Istennel, az Igazság Napjának világosságában járnak. Nem gyalázzák meg Megváltójukat azzal, hogy útjukat megrontják Isten előtt. Mennyei világosság ragyog rájuk. Amint a föld történelmének végéhez közelednek, Krisztusról és a rá vonatkozó próféciákról való ismeretük nagy mértékben gyarapszik. Isten szemében végtelen értékűek; mert egységben vannak az ő Fiával. Számukra Isten ígéje felülmúlhatatlan szépségű és kedvességű. Látják annak fontosságát. Az igazság feltárul előttük. A megtestesülés tana szelíd ragyogással öveződik. Látják, hogy a Szentírás az a kulcs, amely minden titkot megnyit és minden nehézséget megold. Azok, akik nem voltak hajlandók befogadni a világosságot és a világosságban járni, képtelenek lesznek megérteni a kegyesség titkát; de akik nem haboztak felvenni a keresztet és követni Jézust, világosságot fognak látni Isten világosságában.” The Southern Watchman, 1905. április 4.